

1020-AMIWR2019

بررسی وضعیت رشد و بقاء ماهی کپور دریایی (*Cyprinus carpio* Linnaeus 1758)

در استخرهای خاکی لب شور

عبدالله حق پناه^۱، بهروز قره‌وی^۱، یوسف ایری^۱، نیازمحمد کر^۱

۱- مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخل - گرگان

چکیده:

این تحقیق به منظور بررسی امکان پرورش ماهی کپور دریایی (*Cyprinus carpio* Linnaeus 1758) در استخرهای آب لب شور به روش تک گونه‌ای در ایستگاه تحقیقاتی قره سو انجام گردید. عملیات خشک کردن، شخم و دیسک زنی و نهایتاً آهک پاشی به منظور از بین بردن موجودات مضر بر اساس روش های استاندارد انجام و ماهیها بیش از ذخیره سازی با محلول نمک طعام ۲/۵ درصد به مدت ۱۰ دقیقه در مخازن ۳۰۰ لیتر ضد عفونی شدند. ماهیان با میانگین وزن اولیه ۴۱ گرم بعد از همدمایی، با تراکم ۳۵۰۰ قطعه در هکتار در استخرهای خاکی ۰/۴ هکتاری ذخیره سازی شدند. جهت تغذیه ماهیان از غذای کنسانتره GFK (خوراک دانسو) کارخانه مهدانه به میزان ۵ تا ۱۰ درصد وزن بدن در تشت های کناره استخر، استفاده شد. در پایان دوره شش و نیم ماهه پرورش، وزن نهایی، ضریب تبدیل غذایی، متوسط رشد روزانه و افزایش وزن تعیین محاسبه شدند. نتایج پرورش در آب لب شور نشان داد که میانگین وزن از ۴۱ به ۷۰۲ گرم و میانگین طول از ۱۴ به ۳۴ سانتیمتر گزارش گردید. میانگین رشد روزانه ۳/۴۰، ضریب تبدیل غذایی ۲/۳۰ و میانگین ضریب چاقی ۱/۷۲ و میزان بازماندگی ۸۰/۳۴ درصد بود. لذا کپور دریایی گزینه‌ای است که براحتی می‌توان در استخرهای پرورشی آب لب شور پرورش داد.

واژه‌های کلیدی: ماهی کپور دریایی، آب لب شور، استخرهای خاکی

مقدمه:

امروزه ماهی کپور معمولی در تمام نقاط دنیا از جمله اروپا، آسیا، آفریقا، شمال و جنوب آمریکا و استرالیا یافت می‌شود (Jester, 1974). محدودیت در پراکنش و پرورش این گونه در خطوط دمایی ۱۸ درجه سانتی گراد ظاهر می‌شود، Keleher, 1956). ماهی کپور در طبیعت در مناطق میانی و یا پایین دست رودخانه یا مرداب که آب به آرامی جریان دارد، زندگی می‌کند. زیستگاه این ماهیان بستری گل آلود با پوشش علف‌های هرز است. معمولاً نرها با رشد سریع در سن یک سالگی به بلوغ می‌رسند و ماده‌ها به طور معمول بین ۳-۵ سالگی بالغ می‌شوند (Carlander, 1969). حداکثر وزن کپور معمولی بالغ ۳۷/۴ کیلو گرم در جنوب آفریقا (Sigler, Milleru, 1963) و ۴۲/۱ کیلوگرم در شمال آمریکا (Jester, 1974) گزارش شده است.

کپور ماهیان از زمان‌های بسیار قدیم پرورش داده می‌شدند و بدون شک امروزه آن‌ها یکی از مهم‌ترین انواع گونه‌های پرورشی از خانواده ماهیان استخوانی با فلس کروی شکل و با تولیدی بالغ بر ۱۳ میلیون تن در سال هستند و بعد از کپور نقره‌ای و علف خوار مطرح می‌باشند. تولید کپور معمولی نسبت به دهه گذشته ۲ برابر شده است. در سال ۱۹۹۸ تولید کپور معمولی برابر ۲/۵ میلیون تن به ارزش اقتصادی ۲/۸ میلیارد دلار آمریکا بوده است. هم‌اکنون میانگین جهانی سهم گونه‌های مختلف کپور ماهیان در سیستم‌های معمول پرورش برای کپور نقره‌ای ۲۴ درصد، کپور علف خوار ۲۲ درصد، کپور معمولی ۱۸ درصد، کپور اصیل هندی ۱۵ درصد، کپور سرگنده ۱۲ درصد، کپور کاراس ۸ درصد و کپور لجن خوار ۱ درصد است (Webster, 2002).

آب های لب شور زیر زمینی منطقه گنبد کاووس با دارابودن شوری $2/5\text{ppt}$ تا 4ppt مطابق با روش سیکدار وهمکاران (۲۰۰۱) در گروه آب های لب شور طبقه بندی می گردند. این آب ها قابلیت مناسبی را در امر شرب و فعالیت های کشاورزی دارا نمی باشند، در حالی که می توان از آنها در جهت آبرزی پروری استفاده به عمل آورد (جعفریان، ۱۳۸۹).

تأثیرات میزان شوری محیط بر زندگی ماهیان و به خصوص در ارتباط با ماهیان آب شیرین، برای پرورش دهندگان آبریان در سیستم های پرورشی بسیار جالب بوده و زمانی که این پارامتر با میزان بهینه آن در ماهی، هم خوانی داشته باشد و آب لب شور نیز به میزان کافی قابل دسترس باشد، از اهمیت ویژه ای برخوردار می گردد. موضوع شوری آب برای ماهیان وحشی که در محیط طبیعی ممکن است در معرض رویارویی باشوری های متفاوت قرار گیرند نیز بسیار قابل توجه است. شوری آب می تواند مقدار انرژی قابل دسترس برای رشد ماهیان را به وسیله تغییرات انرژی های یونی و تنظیم فشار اسمزی تغییر دهد، به هر حال ارتباط بین شوری و رشد پیچیده است و نیاز به مطالعه دارد (ایوما، ۱۹۹۶). اطلاعات مربوط به تأثیر شوری پایین بر رشد ماهیان جوان، برای گونه های مختلف متناقض بوده و شاید دلیل آن تفاوت های ژنتیکی آنها باشد. برای مثال، در ارتباط با یکی از سویه های آب شیرین ماهی قزل آلی رنگی ن کمان (*Oncorhynchus mykiss Walbaum*)، نرخ رشد در آب شیرین و آب لب شور 9ppt شبیه به هم بود. تأثیر شوری بر ماهیان آب شیرین استنوهالین، در گونه های مختلف به صورت متفاوت ظاهر می شود. افزایش شوری از $0/85$ تا 4ppt موجب افزایش رشد گربه ماهی نهری گردید (لن و آوال، ۱۹۷۰؛ لوئیس، ۱۹۷۲).

ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio L*) بالاترین نرخ رشد را در شوری $0/5\text{ppt}$ داشت و با افزایش شوری تا میزان $10/5\text{ppt}$ ، نرخ رشد کاهش یافت (وانگ وهمکاران، ۱۹۹۷) افزایش شوری تا میزان 10ppt بر رشد ماهی طلائی (*Carassius auratus*)، ماهی کپور علف خوار (*Cetenopharyngodon idella*)، و ماهی آبشش آبی (*Lepomis macrochirus*) تأثیر نداشت (کاناگاراتنام، ۱۹۵۹؛ کیلامبی، ۱۹۸۰؛ موسلمان و همکاران، ۱۹۹۵).

ماهی کپور از ماهیان استنوهالین بوده که تحمل پایینی در مقابل شوری دارد. پاسخ های فیزیولوژیک این ماهی به تغییرات شوری می تواند منجر به تغییرات در میزان بقاء، رشد و افزایش لاروهای این ماهی شود. آب رقیق شده دریا سبب افزایش لاروهای ماهی کپور معمولی می شود (Lam، ۱۹۸۵).

ماهی کپور (*Cyprinus carpio*) یکی از ماهیان با ارزش دریای خزر می باشد که در بخش های جنوب شرقی، جنوب غربی و غرب دریای خزر دارای جمعیت های متفاوتی است (قلی اف، ۱۹۹۷). بسیاری از کشورها خصوصا مناطقی که درجه حرارت در فصل تابستان ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد است، پیشرفت های چشمگیری در زمینه پرورش ماهی کپور انجام گرفته است. در بخش جنوب شرقی دریای خزر بلوغ جنسی کپور در سن دو سالگی و حتی در برخی نمونه ها در اواخر سال اول زندگی فرا می رسد. در بخش جنوب غربی و در سواحل داغستان، بلوغ جنسی این ماهی در سن ۳-۴ سالگی مشاهده می شود (قلی اف، ۱۹۹۷).

بر اساس تحقیقات بعمل آمده در طی سالهای ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ (یوسفیان، ۱۳۸۳) که خصوصیات ریختی و شمارش و ترانسفرین در سرم خون از ۶ گروه ماهی کپور جمع آوری شده از منابع دریایی و پرورشی نشان می دهد، که برای فاکتورهای شمارش که تحت تاثیر عوامل ژنتیکی می باشند از جمله شعاع های باله ها و تعداد فلس های بالا، پایین روی خط جانبی در ماهیان پرورشی بیشتر و کوچکتر از فلس های خط جانبی ماهیان کپور دریایی می باشد. مقایسه نسبت فاکتورهای ریختی از جمله طول سر به طول استاندارد و ارتفاع بدن در ماهیان صید شده از منابع دریایی بیشتر از منابع پرورشی بوده است. همچنین ماهی کپور دریایی دارای بدنی کشیده و باله های قرمز نسبت به ماهیان کپور پرورشی که پهن تر و از قطر بیشتری برخوردار می باشد، که از جمله وجه تمایز ماهیان کپور دریایی نسبت به کپور پرورشی می باشد.

هدف از این بررسی بررسی وضعیت رشد و بقاء ماهی کپور در آبهای لب شور به منظور استفاده از پتانسیل های بالقوه مناطق غیر ساحلی، آبهای لب شور و افزایش بازده اقتصادی و اجتماعی در منطقه بوده و در صورت مناسب بودن آن را به عنوان یک گونه جدید در صنعت پرورش ماهیان گرمابی معرفی نمود.

مواد و روش ها:

به منظور اجرای پروژه، از سه استخر آب لب شور ایستگاه تحقیقاتی قره سو (بندر ترکمن) استفاده شد. در این تحقیق آماده سازی استخرها براساس دستوالعمل ترویجی و بهداشتی سازمان شیلات کشور در زمینه پرورش کپورماهیان گرمابی در استخرهای خاکی انجام گردید (هدایت و همکاران ۱۳۷۶). پس از آماده سازی استخرها (خشک نمودن، شخم زدن، ضد عفونی، آبگیری) بچه ماهیانی که از نظر سلامت ظاهری در وضعیت مناسبی بودند انتخاب شده و بعد از زیست سنجی اولیه (شامل طول کل cm، وزن gr) جهت پرورش به استخرهای مورد نظر منتقل شدند. در پایان استخرها تا ارتفاع ۱/۷۰-۱/۸۰ متر آبگیری شدند.

بچه ماهیان با میانگین وزنی و طولی به ترتیب ۴۱ گرم و ۱۴/۳ سانتی متر از کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی با تانکرهای مجهز به هواده به محل اجرای پروژه انتقال یافت. بچه ماهیان پس از ضد عفونی با نمک ۲/۵ درصد (مخیر، ۱۳۸۱ و شریف روحانی، ۱۳۷۴) با تراکم ۱۴۰۰ قطعه در استخرهای ۰/۴ هکتاری ذخیره سازی شدند.

در این تحقیق بچه ماهیان با غذای کنسانتره GFK (خوراک دانسو) ساخت مهدانه کرج تغذیه شدند. به منظور آگاهی از وضعیت رشد و تعیین میزان غذایی، زیست سنجی ماهی ها (طول و وزن به ترتیب بر حسب سانتی متر و گرم) در هر یک از استخرها، هر ماه یک بار (با کمک تور پرتابی از کناره ها و یا وسط استخرها و یا تورپره در محل تعبیه تشت های غذایی) تعداد ۵۰ ماهی جهت نمونه برداری صید گردید. میزان غذای مصرفی در استخرها به مقدار ۵ درصد وزن زی توده شروع و با توجه به زیست سنجی ماهانه، دمای آب و اشتهای ماهی (رفتار خوراک خوری) تا ۱۰٪ درصد وزن زی توده اقدام گردید. در این بررسی فاکتورهایی نظیر درجه حرارت آب و هوا با دماسنج، pH با دستگاه پی اچ متر WTW، اکسیژن با دستگاه اکسیژن متر WTW و نیز فاکتورهایی شامل آمونیاک، نیترات، نیتريت، سختی کل و قلیائیت آب با دستگاه مولتی پارامتر به طور ماهانه اندازه گیری شدند. همچنین در پایان دوره نیز ضمن اندازه گیری های طولی و وزنی، با صید کل محصول و کسر تلفات شمارش شده طی دوره، درصد بازماندگی نیز بدست آمد. شاخص های رشد از طریق فرمول های زیر محاسبه گردید (حسین زاده صفایی، ۱۳۹۰، علیزاده، ۱۳۸۶).

افزایش وزن (weight Gain):

$$\text{WG(g)} = \text{وزن اولیه (گرم)} - \text{وزن ثانویه (گرم)}$$

ضریب رشد ویژه (Specific Growth Rate):

$$\text{SGR(\%/day)} = \frac{((\text{LnWt} - \text{LnWi}) * 100)}{\text{T}}$$

وزن در زمان معین t (گرم) = Wt

وزن اولیه (گرم) = Wi

طول دوره آزمایش (روز) = T

نرخ ماندگاری (Survival Rate)

$$\text{SR} = 100 \times \left[\frac{\text{تعداد اولیه}}{\text{تعداد در پایان دوره پرورش}} \right]$$

بیوماس: ماندگاری (تعداد) × وزن نهایی (گرم) = بیوماس

برای تعیین هزینه های تولید و قیمت تمام شده ماهی از روش ارزیابی اقتصادی تکثیر و پرورش کپور ماهیان و میگوی پرورشی، تولید و رهاسازی بچه ماهی خاویاری استفاده شد. روش های محاسبه هزینه تولید بر اساس روش های اقتصاد آبرزی پروری توسط شانگ اعمال شد (صالحی، ۱۳۸۴ الف؛ صالحی، ۱۳۸۶ ب؛ Salehi، 2005). درآمد ناخالص در هکتار از جمع کل فروش ماهی ۱ هکتار و درآمد خالص نیز از کسر هزینه های ۱ هکتار از جمع کل فروش محاسبه شد. میانگین قیمت فروش ۱ کیلوگرم ماهی با تقسیم فروش ماهی ۱ هکتار بر میزان تولید کل به کیلوگرم اندازه گیری گردید. هزینه مصرفی ۱ هکتار از جمع کل هزینه های ۱ هکتار و هزینه مصرفی ۱ کیلوگرم نیز از تقسیم هزینه های ۱ هکتار بر میزان تولید کل به دست آمد. عوامل هزینه ای در تولید شامل هزینه بچه ماهی، کود، غذا، آماده سازی استخر، سموم و مواد ضد عفونی کننده، اجاره ۱ هکتار استخر و آب بها، نیروی انسانی، تعمیرات و انرژی و سایر هزینه ها میباشد. هزینه استهلاک در این آزمایش در قالب اجاره استخر آمده است (صالحی، ۱۳۸۶، Salehi، 2007).

نتیجه و بحث:

نتایج:

در این بررسی میانگین وزنی و طولی ماهی ها در پایان دوره پرورش به ترتیب 70.2 ± 0.01 گرم و 34.23 ± 0.32 سانتی متر رسیده بود. همچنین میزان رشد روزانه در این استخرهای پرورشی برابر $3/39$ گرم و ضریب تبدیل غذایی $2/27$ و ضریب چاقی برابر $1/72$ و میزان ضریب بازماندگی در استخرهای پرورشی آب لب شور برابر $80/34$ درصد بود. نتایج حاصل از تغییرات میانگین وزن (gr) و طول (cm) بچه ماهیان کپور در ماههای پرورش در آب لب شور در جداول (۱ و ۲) آمده است. میانگین اکسیژن آن در طول دوره پرورش $6/1$ میلی گرم در لیتر بود. میانگین دمای آب ثبت شده در طول دوره پرورش معادل $23/05$ درجه سانتیگراد بود. میانگین دمای هوای ثبت شده در طی پرورش برابر $22/21$ درجه سانتیگراد بود. میزان میانگین pH معادل $8/1$ در طول دوره پرورش بود. همچنین میانگین تغییرات میزان آمونیاک، نیترات، نیتريت، قلیائت کل، سختی کل در طی دوره پرورش ماهی کپور دریایی در استخرهای آب لب شور به ترتیب برابر $0/02$ میلی گرم بر لیتر، $0/08$ میلی گرم بر لیتر، $0/17$ میلی گرم بر لیتر، 106 میلی گرم بر لیتر و $197/57$ میلی گرم بر لیتر بود. نتایج حاصل از میانگین این تغییرات در جدول ۴ درج گردیده است.

ارزیابی اقتصادی نشان می دهد که کل هزینه برای پرورش ماهی کپور دریایی برابر 234929455 ریال بود. با توجه به اینکه قیمت ماهی کپور دریایی 850000 ریال می باشد و با توجه به مقدار تولید ماهی در استخرهای پرورش ماهی لب شور $1896/84$ کل درآمد تولید برابر 1612314000 ریال بود. در پایان دوره مشخص گردید که سود حاصل از پرورش این گونه در آب لب شور برابر 1377384454 ریال بوده است. نتایج بررسی ارزیابی اقتصادی پرورش ماهی کپور دریایی در استخرهای با آب لب شور در جدول ۵ آمده است.

جدول ۱: میانگین وزن (gr) ماهیان کپور در ماههای پرورش در آب لب شور

میانگین (gr) ماههای پرورش	استخر ۱	استخر ۲	استخر ۳	میانگین
فروردین	۳۹/۵۶	۴۳/۸۷	۴۱/۷۸	۴۱/۷۳۶
اردیبهشت	۹۳/۷۶	۹۸/۶۷	۸۵/۲۳	۹۲/۵۵
خرداد	۱۲۹/۲۷	۱۴۱/۲۲	۱۳۵/۲۳	۱۳۵/۲۴

تیر	۲۴۸/۶۳	۲۵۹/۵۴	۲۳۵/۳۴	۲۴۷/۸۴
مرداد	۴۳۶/۷۸	۴۴۷/۶۷	۴۴۲/۸۳	۴۴۲/۴۳
شهریور	۵۲۸/۶۷	۵۴۱/۲۳	۵۳۵/۷۶	۵۳۵/۲۲
مهر	۶۱۳/۸۷	۶۲۸/۶۵	۶۲۳/۷۶	۶۲۲/۰۹
آبان	۶۹۷/۱۴	۷۱۰/۴۵	۷۰۰/۴	۷۰۲/۶۶

جدول ۲: میانگین طول (cm) ماهیان کپوردر ماههای پرورش در آب لب شور

میانگین طول ماههای پرورش (cm)	استخر ۱	استخر ۲	استخر ۳	میانگین
فروردین	۱۳/۸۶	۱۴/۶۴	۱۴/۰۴	۱۴/۱۸
اردیبهشت	۱۶/۳۲	۱۸/۱۴	۱۷/۵۷	۱۷/۳۴
خرداد	۲۱/۵۶	۲۳/۸۷	۲۲/۶۵	۲۲/۶۶
تیر	۲۳/۳۷	۲۵/۸۲	۲۴/۷۲	۲۴/۶۴
مرداد	۲۵/۹۱	۲۷/۴۳	۲۶/۶۱	۲۶/۶۵
شهریور	۲۶/۶۷	۲۹/۴۳	۲۸/۱۸	۲۸/۰۹
مهر	۲۹/۴۹	۳۱/۶۶	۳۰/۴۱	۳۰/۵۲
آبان	۳۲/۴۳	۳۵/۸۶	۳۴/۴۷	۳۴/۲۵

جدول ۳: میانگین داده‌ها در پرورش در استخرهای آب لب شور

استخر ۱	استخر ۲	استخر ۳	
۳۹/۵۶	۴۳/۸۷	۴۱/۷۸	وزن اولیه (گرم)
۶۹۷/۱۴	۷۱۰/۴۵	۷۰۰/۴۰	وزن نهایی (گرم)
۶۵۷/۵۸	۶۶۶/۵۸	۶۵۸/۶۲	افزایش وزن (گرم)
۳/۳۷	۳/۴۲	۳/۳۸	رشد روزانه (گرم)
۷۷/۶۲	۸۰/۶۹	۸۲/۷۲	میزان بقاء (%)
۲/۲۸	۲/۲۵	۲/۲۸	ضریب تبدیل غذایی
۱/۹۹	۱/۵۴	۱/۶۵	ضریب چاقی

جدول ۳: فاکتورهای شیمیایی استخرهای آب لب شور در طی پرورش کپور دریایی

ماهیهای پرورش	آمونیاک (mg/l)	نیترات (mg/l)	نیتريت (mg/l)	قلیائیت کل (mg/l)	سختی کل (mg/l)	درجه حرارت آب	شوری (ppt)
---------------	----------------	---------------	---------------	-------------------	----------------	---------------	------------

اردیبهشت	۰/۰۲	۰/۰۷	۰/۰۲۷	۱۳۲	۲۶۵	۱۴/۳	۲/۵
خرداد	۰/۰۳	۰/۱۲	۰/۰۱۴	۱۲۰	۲۳۱	۱۷/۷	۳
تیر	۰/۰۱	۰/۰۸	۰/۰۱۸	۱۱۸	۱۷۵	۲۴/۵	۳
مرداد	هزینه غذا (ریال)	۰/۰۵	هزینه آماده سازی	هزینه ۱۲۵	کل هزینه ۱۸۷	درآمد تولید ۲۹۷۹۸	سود خالص
شهریور	کل س. عبدای	هزینه غذا ۰/۱۴	و تعمیرات ماهی	پرستش ۱۴	۲۰۱	۳۲/۸ (ریال)	۴ (ریال)
مهر	مصرفی	۰/۰۶	(ریال) ۰/۰۱۷	(ریال) ۱۱۵	۱۵۵	۲۴/۲	۳
آبان	-	۸۸۰۴۳۵۸۰	۴۸۵۸۰۶۵۰	۹۸۳۰۵۱۲۵	۲۳۴۹۰۹۴۵۵	۱۶۱۲۲۱۴۰۰۰	۱۳۷۷۳۸۴۴۵۴
	۴۸۹۱/۳۱	۸۰/۰۸	۰/۰۱۵	۱۱۹	۱۶۹	۲۰/۵	۴

جدول ۴: نتایج بررسی ارزیابی اقتصادی پرورش ماهی کپور دریایی در استخرهای با آب لب شور

بحث:

ماهی کپور دریایی (*Cyprinus carpio*) که یکی از گونه‌های مهم و با ارزش ماهیان استخوانی دریای خزر می باشد و در بخش های جنوب شرقی، جنوب غربی و غرب دریای خزر دارای جمعیت های متفاوتی است (قلی اف ۱۹۹۷). تعداد ماهی ذخیره سازی در واحد سطح در استخرهای پرورشی تابع عواملی مانند وضعیت استخر، کیفیت بچه ماهی، گونه های موجود، اندازه ماهی در ابتدا و انتهای دوره و کیفیت غذا در روش اعمال شده برای مدیریت می باشد. بهمین دلیل در شرایط پرورش ماهی در محیطهای کنترل شده مانند استخر که هدف ما دستیابی به حداکثر میزان رشد در مدت زمان معین (دوره پرورش) می باشد، اطلاع دقیق از نیازهای زیستی ماهی و محیط مطلوب الزامی است (Boyd, 1990).

بچه ماهیها با میانگین وزن اولیه ۴۱ گرم و طول ۱۴/۱۸ سانتیمتر برای پرورش در استخرهای حاکی آب لب شور در نظر گرفته شد. نتایج نشان می دهد که میانگین وزن و طول نهایی ماهی کپور در آب لب شور برابر با ۷۰۲/۶۶ گرم ۳۴/۲۵ سانتیمتر بود. در این بررسی پرورش ماهی به صورت تک گونه ای بود و ماهی ها با غذای کپور پرورشی GFK تغذیه شدند. عوامل مختلفی که بر روی تولید (رشد و افزایش وزن) در پرورش ماهیان در آب لب شور اثر می گذارند عبارتند از میزان جیره غذایی، تعداد دفعات غذا دهی، پروتئین و انرژی جیره (Ricker, 1973, Shcherbina, 1987, Schwarz, 1964, Shlomoh, Arielr, 1989)، می باشد. بررسی های نشان داد که اختلاف معنی داری در مقدار ضریب تبدیل غذایی، ضریب رشد روزانه و نرخ بازماندگی مورد سنجش در بین استخرهای اختلاف معنی داری مشاهده نگردید.

آبگیری استخرها از چاهی درمجل بررسی انجام گرفت و در طول دوره پرورش به منظور حفظ کیفیت مطلوب آب استخرها تعویض های منظم آب به میزان ۱۰-۵ درصد حجم آب استخر انجام می گرفت. فاکتورهای دما، pH، اکسیژن محلول و شوری به صورت روزانه با استفاده از دماسنج، دستگاههای پرتابل WTW و شوری سنج و عوامل نیتريت، نترات، آمونیاک و... به صورت ماهانه اندازه گیری شد. درجه حرارت مناسب برای تغذیه و رشد این گونه ۲۳ تا ۲۹ درجه سانتی گراد می باشد (Huet, ۱۹۹۴).

در طو پرورش میانگین درجه حرارت برابر ۲۵/۵ درجه سانتیگراد بود که در محدوده تحمل و رشد کپور ماهیان بود. حداقل اکسیژن محلول جهت رشد مناسب ماهیان گرمابی ۴ میلی گرم در لیتر می باشد (Boyd, 1990). بهترین میزان اکسیژن محلول

برای تغذیه کپور ماهیان حدود ۶ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد و نسبت به نوسانات اکسیژن محلول در آب مقاوم است (آذری تاکامی، ۱۳۷۲، سالک یوسفی، ۱۳۷۹). بررسی نشان می‌دهد که میانگین اکسیژن محلول برابر ۶/۶۶ میلی‌گرم می‌باشد که این مقدار برابر با مقدار منابع موجود در باره کپور ماهیان در حد مطلوب می‌باشد.

نتایج بررسی میزان اکسیژن نشان می‌دهد که میانگین اکسیژن محلول در دامنه تغییرات اکسیژن محلول از حداقل ۵/۷ تا ۷/۴۳ میلی‌گرم که به طور میانگین برابر با ۶/۶۶ میلی‌گرم بود، مقایسه میزان اکسیژن تحقیق حاضر با منابع موجود در باره کپور ماهیان نشان می‌دهد که مقدار آن در حد مطلوب بود. pH بیانگر اسیدی و قلیایی بودن یک محیط است که بهترین pH برای رشد، تولید مثل و شکوفایی پلانکتونی مناسب ماهیان ۹-۶/۵ می‌باشد (فرید پاک، ۱۳۶۵). مقدار pH مناسب آب برای پرورش ماهیان کپور بین ۷/۲ تا ۸ است (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). مقدار میانگین آن ۸/۱۴ بود که در حد مطلوب برای رشد ماهی کپور در استخرها بود.

به منظور بهبود شرایط محیطی استخر به طور ماهانه همزمان با زیست‌سنجی استخرها اقدامات لازم بهداشتی انجام می‌گرفت. مراقبت‌های بهداشتی شامل کنترل بچه ماهیان در استخرهای پرورش ماهی و بررسی وضعیت آنها و همچنین سرکشی به استخرهای پرورشی توسط گروه بهداشت بیماری‌های مرکز تحقیقات انجام می‌شد. خوشبختانه در طی دوره پرورش هیچگونه علائم ظاهری بیماری در ماهیان پرورشی مشاهده نشد.

بر اساس مطالعات انجام گرفته توسط (Boyed, 1982) بهترین سختی کل آب برای پرورش ماهی ۲۰ تا ۳۰۰ را عنوان نموده است و همچنین (آذری تاکامی، ۱۳۷۲) مقدار آنرا ۳۰۰ تا ۶۰۰ میلی‌گرم در لیتر بیان کرده است. میزان سختی کل در استخرهای پرورش ماهی کپور دریایی در آب لب شور در حد مطلوب بود.

در استخرهای پرورش ماهی در شرایط قلیائیت ۴۰-۲۰ مقدار متوسط تولید ماهی در هکتار نسبت به شرایط قلیائیت ۱۲۰-۸۰ میلی‌گرم در لیتر کمتر از ۵۰ درصد بوده است (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۰). قلیائیت کل در حدود ۲۰ تا ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر برای اهداف پرورش آبزیان در اکثر مواقع رضایت بخش است.

در پرورش ماهیان گرمابی غلظت مناسب آمونیاک غیر یونیزه، نیتريت و نیترات به ترتیب برابر ۰/۰۲، ۰/۰۲ و ۱ تا ۲ میلی‌گرم می‌باشد. در پرورش ماهیان گرمابی حدود ۰/۰۲ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). در این بررسی مقادیر آنها در حد مطلوب بوده است (جدول ۳).

میزان شوری آب تا حد ۲ گرم در لیتر آسیبی به ماهیان آب شیرین وارد نمی‌رساند. حداکثر شوری را که امکان زنده ماندن و رشد را برای ماهی کپور معمولی میسر می‌سازد ۹ گرم در لیتر می‌باشد (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۰). همچنین درصد بقاء و ماندگاری بسیاری از گونه‌های ماهیان ممکن است در شوری‌های پایین بهتر باشد، چرا که فشار اسمزی مایعات بدن در این گونه محیط‌ها تقریباً با فشار اسمزی محیط برابر بوده و موجود انرژی کمتری را صرف تنظیم اسمزی می‌نماید و در نتیجه انرژی بیشتری صرف رشد ماهی می‌گردد (Likongwe et al., 1996). مطالعات بسیاری نشان می‌دهند که فاکتور شوری بر میزان مصرف غذا و ضریب کارایی غذایی موثر می‌باشد (Conides, et al., 1997; Gutt, 1985; Dendrinis and Thorpe, 1985). پاسخ

به شوری در بین گونه‌های مختلف متفاوت بوده و مطالعات زیادی اثرات شوری روی بازده تبدیل غذا را ثابت کرده اند (Imsland et al., 2003; Conides et al., 1997) اما حساسیت و پاسخ گونه‌های مختلف به شوری متفاوت است. برخی محققین به این نتیجه رسیدند که کپور نقره‌ای (*Hypophthalmichthys molitrix*) و کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)، در شوری زیر ۳ گرم بر لیتر نرخ مصرف اکسیژن و نرخ متابولیسمی پائینی دارند زیرا تحت این شرایط انرژی کمتری جهت حفظ تعادل محیط داخلی بدن صرف می‌کنند (Wang et al., 1997).

(Kilambi et al., 1980) طی پرورش انگشت قدهای ماهی‌آمور تحت شوری‌های ۰، ۳، ۵، ۷ و ۹ گرم بر لیتر مشاهده کردند که نرخ رشد ویژه در این شرایط نسبت به آب شیرین به نصف کاهش یافته (در آب شیرین ۲ برابر آب شور بود) و مصرف غذا

بیشتر و ضریب کارایی غذایی ضعیف بود. Guizheri (1993) گزارش کرد که بچه ماهیان نوس و جوان کپور معمولی، بیگ هد و کپور علفخوار زمانی که در آب با شوری اپتیمم (۲-۰ گرم بر لیتر) پرورش یافتند، رشد سریعی داشته و قادر بودند میزان پائین اکسیژن را تحمل کنند. در این رابطه محققین گزارش کردند که نرخ رشد ماهیان دریایی در شوری های پایین نسبت به آب دریا بهتر می باشد (Imsland *et al.*, 2003).

Wang و همکاران (1997) طی بررسی انگشت قدهای کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) مشاهده کردند که با افزایش شوری، نرخ رشد ویژه کاهش و ضریب تبدیل غذایی افزایش یافت و تیمارهایی با شوری ۱۰/۵ گرم بر لیتر، رشد ناچیزی داشته و انگشت قدهایی که تحت شوری ۲/۵ گرم بر لیتر و آب شیرین پرورش یافته بودند، مصرف غذا، قابلیت هضم، نرخ رشد و ضریب کارایی غذایی بالایی را نشان دادند. آنها دریافتند که شوری مناسب جهت رشد بچه ماهیان انگشت قد کپور معمولی در محدوده آب شیرین تا شوری ۲/۵ گرم بر لیتر می باشد. درصد بقاء و ماندگاری بسیاری از گونه های ماهیان ممکن است در شوری های پایین بهتر باشد، چرا که فشار اسمزی مایعات بدن در این گونه محیط ها تقریباً با فشار اسمزی محیط برابر بوده و موجود انرژی کمتری را صرف تنظیم اسمزی می نماید و در نتیجه انرژی بیشتری صرف رشد ماهی می گردد (Likongwe *et al.*, 1996). با توجه به نتایج در طول دوره پرورش میزان اکسیژن محلول، درجه حرارت، pH، شفافیت، آمونیاک، نیترات و نیتريت و شوری هیچگاه به مرحله بحرانی نرسید و بررسی نتایج نشان می دهد که مقادیر عوامل فیزیکی و شیمیایی مورد بررسی در طول دوره پرورش در حد نرمال بود و اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P > 0.05$).

بر اساس فرضیات و نتایج کسب شده اولین فرض که همانا قابلیت پرورش بازاری و امکان پرورش این گونه در محیط آب لب شور می باشد، با انجام این پروژه تحقق یافت. نرخ بازماندگی (درصد بقاء) در آب لب شور ۸۰/۳۴ درصد بود، بر همین اساس و با توجه به این که این گونه یک ماهی نیمه مهاجر می باشد و به صورت بومی و طبیعی در تمام سواحل جنوبی دریای خزر وجود دارد و برای تولید مثل وارد مصب رودخانه ها می شود. اما در سال های اخیر صید بیش از حد و از بین رفتن محل های تولید مثل و نیز از بین بردن پیچ و خمهای رودخانه مخصوصاً در رودخانه قره سو، که باعث از بین رفتن بسیاری از چمنزارهایی که در فصل بهار غرقاب بود و محل تولید مثل این گونه بودند، آلودگی مناطق تخم‌ریزی، مهاجرت تولید مثل این گونه کاهش یافته و بعلاوه عوامل دیگری همچون صید قاچاق باعث گردیده که میزان ذخایر آنها به شدت کاهش یابد. این در حالیست که در گزارش عبدلی (۱۳۸۷) و بر اساس طبقه بندی IUCN (International union for Conservation of Nature) این گونه جزو گونه های در معرض تهدید قرار دارد.

بررسی ارزیابی اقتصادی پرورش این گونه نشان می دهد که این گونه می تواند گونه مناسبی برای رشد در استخرهای پرورشی کپور ماهیان باشد. چون با توجه به وجود زمینهای لب شور و توسعه رو به افزایش شور شدن استخرهای ماهیان گرمابی و کاهش قیمت ماهی کپور معمولی و قیمت بالای آن، این گونه می تواند جایگزینی مناسبی در استخرهای پرورش رایج در استان باشد. با توجه به اینکه تمام شرایط محیطی مناطق پرورش کپور ماهیان مشابه شرایط محیطی ماهی کپور دریایی می باشد. بنابراین از رشد بسیار مناسبی برخوردار خواهد بود. در مقایسه متوسط قیمت فروش یک کیلو گرم ماهی کپور دریایی با ماهی کپور پرورشی نسبتاً بیشتر بود. به طوری که در زمان فروش قیمت ماهی کپور دریایی بین ۱۰۰۰۰۰-۹۰۰۰۰۰ و کپور پرورشی ۹۰۰۰۰۰-۸۵۰۰۰۰ ریال بود، که این ارزش اقتصادی و سود یک کیلو گرم ماهی کپور دریایی را نشان می دهد.

با وجود اینکه شیلات ایران اقدام به تکثیر مصنوعی و رهاسازی آن در هر سال می نماید، ولی با توجه به وقوع موارد بالا قطعاً سبب اختلال در بازسازی ذخایر این گونه و در پی آن کاهش بسیار میزان صید و در نهایت انقراض این گونه و به تبع آن دسترسی کمتر مردم علاقمند ساحلی و دیگر اقشار جامعه به این گونه بیش از آنچه که در حال حاضر با آن مواجهیم، خواهد شد. در چنین شرایطی و به دلیل گوشت مرغوب و بازارپسندی و ارزش ریالی بالای آن در بازار فروش ماهیان شمال کشور و نیز مقاومت آن در برابر تغییرات درجه حرارت، شوری و اکسیژن، به طوریکه از آبهای شیرین تا لب شور و بیشتر نیز پراکنش دارد،

سبب گردید تا امکان پرورش آن در استخرهای خاکی دارای لب شور مورد بررسی قرار گیرد تا ضمن تامین نیازهای سبذ غذایی جوامع ساحلی و دیگر اقشار استان، اندکی نیز از فشارهای روز افزون صید بر ذخایر دریایی آن کاسته شود. همچنین مشکلاتی که در راه پرورش این گونه وجود دارد نیز شناسایی و در حد امکان با انجام پروژه های مکمل نسبت به هموار نمودن پرورش آن کمک شود، بعلاوه تنوع بخشی به صنعت آبرزی پروری در آب های داخلی با تاکید بر گونه های بومی تحقق یابد. در نهایت می توان گفت که این گونه قابلیت پرورش در آبهای لب شور استخرهای پرورش ماهی در شرق گلستان را دارد و لازم است در آینده به کشت توام و تغذیه و ... این گونه در مناطق پرورش ماهیان گرمابی در استان مورد توجه قرار گیرد.

منابع:

- Abdoli, A. 1387. Biodiversity of Fish in south region of the Caspian Sea basin. Scientific press of aquatics organisms. 242 p.
- Alizadeh, M., 1386 An Investigation on the Possibility of *Huso huso* Elephant Fish Breeding in Passionate Pastureland. Iranian Fisheries Research Institute
- Allen, K.O., and Avault, J.W.Jr. 1970. Effects of salinity on growth and survival of channel catfish, *Ictalurus punctatus*. Proceedings of the Southeastern Association of Game and Fish Commissioners, 23: 319-331.
- Azari Takami, Gh. 1372. Warmwater culture and propagation (university manuscript). Master of Science level. Natural Resource College, Tehran University. 35 p.
- Belayeva, and .N.A., and Velsk. V.U. Ivanov. 1989. Caspian Sea fish fauna and their economic resources. Academy of Sciences of the Soviet Union, Moscow, 236 pp. (In Russian).
- Boyd, C.E. 1990. Water quality in ponds for aquaculture. Auburn, AL Auburn University/Alabama Agricultural Experiment Station. P48
- Boyd, C.E. 1982. Water quality management for pond fish culture Elsevier scientific publication. Amsterdam 318p.
- Carlander, K.D., 1969. Handbook of freshwater fishery biology. I. Iowa State Univ. Press, Ames. 752p.
- Canagaratnam, P. 1959. Growth of fishes at different salinities. Journal of the Fisheries Research Board of Canada, 16: 121-130.
- Conides, A. J., Parpoura, A.R., and Fotis, G. 1997. Study on the effects of salinity on the fry of the euryhaline species gilthead sea bream (*Sparus aurata*). J. Aquac. Trop. 12: 297-303.
- Dendrinis, P., and Thorpe, J.P. 1985. Effects of reduced salinity on growth and body composition in the European bass *Dicentrarchus labrax*. Aquac. 49: 333-358.
- Faridpak, F. 1365. Warm water fish artificial propagation and cultivation. Public relation of Jihad-e Keshavarzi. 90 p.
- Qaliev, D. B. A., 1977. Carp and fin fish of the Southern and Caspian Basin (population structure, ecology, distribution, and measures for the reconstruction of reserves). Translation by Younes Adeli, 1998. Guilan Province Fisheries Research Center. 44 pages.
- Guizheri, D. 1993. Effect of fluctuating salinity on growth of larval fish, (translated). Reservoir Fish. 4: 53-55.
- Gutt, J. 1985. The growth of juvenile flounders (*Platichthys flesus*) at salinities of 0, 5, 15 and 35ppt. J. Appl. Ichthyol. 1: 17-26.
- .Hedayat, M. 1998. Warm water fish pond management and preparations. Aquaculture deputy, education and extension department. 75p.
- Hoseinzade Sahafi, H. 1390. Feasibility study on Chinese and Indian major carps in intensive system (in Guilan province climate). Iranian fisheries sciences research organization. Final report of a scientific project. 55 p.
- Hute, M. 1994. Textbook of fish culture, breeding and cultivation of fish. Fishing News Book, 438p.
- Imsland, A.K., Foss, A., and Stefansson, S.O. 2003. Gill Na^+ , K^+ -ATPase activity, plasma chloride and osmolality in juvenile turbot (*Scophthalmus maximus*) reared at different temperature and salinities. Aquac. 218: 671-683.
- Ismaili Sari, A., 2000. The Basics of Water Quality Management in Aquaculture. Publications of Fisheries Research Institute of Iran. 21
- Iwama, G.K. 1996. Growth of salmonids. In: Principles of Salmonid Culture (Pennell, W., and

- Barton, B.A. eds.), Amsterdam: Elsevier, Pp: 467-516.
- Jafaryan, H., Morovat, R., and Shirzad, H. 2007a. The use of bioencapsulated *Daphnia magna* by probiotic bacillus and their effect on the growth of Rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) larvae. The First Applied Conference of Microbiology of Iran. 21-22 July. Tehran- University of Alzahra, 131p.
- Jester, D.B., 1974. Life history, ecology and management of the carp *Cyprinus carpio*
- Lemm, C.A., Herman, R.L., Lemarie, D.P., and Arzapalo, A. 1993. Effects of diet and environmental salinity on the growth, mortality, and tissue structure of juvenile striped bass. *Journal of Aquatic Animal Health*, 5: 294-305.
- Lewis, S.D. 1972. Effect of selected concentrations of sodium chloride on the growth of channel catfish. *Proceedings of the Southeastern Association of Game and Fish Commissioners*, 25: 459-466.
- Linnaeus, in Elephant Butte Lake. New Mexico State Univ. Ag. Exp. Sta. Res. Rep. 273, 80p.
- Keleher, J.J., 1956. The northern limits of distribution in Manitoba for cyprinid fishes. *Can. J. Zool.* 34 (4), 262-266.
- Kilambi, R.V., and Zdinak, A. 1980. Effect of acclimation on the salinity tolerance of grass carp (*Ctenopharyngodon idella*). *J. Fish Biol*, 116: 171-175.
- Likongwe, J. S., Stecko, T.D., Stauffer, J. R., and Carline, R.F. 1996. Combined effects of water temperature and salinity on growth and feed utilization of juvenile Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Aquac.* 146: 37-46.
- Mokhayer, B. 1381. Cultivated fish diseases. Tehran University press. 4th edition. 81 p.
- Musselman, N.J., Peterson, M.S., and Diehl, W.J. 1995. The influence of salinity and prey salt content on growth and intestinal Na⁺K⁺-ATPase activity of juvenile bluegill, *Lepomis macrochirus*. *Environmental Biology of Fishes*, 42: 303-311.
- Ricker, 1973. Linear regression in fishery research. *J. fish. Res. Bd Can.* 30, 409-434
- Salak Yousofi, M. 1379. Farmed aquatic organisms nutrition (cold waters, warm waters fishes and shrimps). Cultural press organization. 140 p.
- Salehi, H., 2005. A. Economic appraisal of shrimp farming in southern provinces of Iran, Fisheries Research Institute of Iran, 59 pages
- Salehi, H., 2007. Comparative economic production and release of whitefish in 2001-2002 in northern Iran. *Journal of Research and Development in Animal and Aquatic Sciences*, No. 77, pages 121 to 140
- Sharif Rouhani, M. 1374. Diagnosis, prevention and poisoning of fishes. Aquaculture deputy, education and extension department. Final report of a scientific project. 50 p.
- Schwartz, F. J. 1964. Natural salinity tolerances of some freshwater fishes: *Underwater Naturalist*, v. 2, no.2, p. 13-15.
23. Sikdar, P.K., Sarkar, S.S., and Palchoudhury, S. 2001. Geochemical evolution of groundwater in the Quaternary aquifer of Calcutta and Howrah, India, *Journal of Asian Earth Sciences*, 19: 579-594.
- Shcherbina, M.A., Trofimora L.N., Salkoua, I.A. and Grin, A.V., 1987. Availability of aminoacids in years raised on hydrocarbons for carp (*Cyprinus carpio*). *Bibliographic Citation* 27 (2), 23-28.
- Shlomoh, V. and Arieli, Y., 1989. Changes in the as function of growth rate and temperature, part I. *the Israeli Journal of Aquaculture* 41(4), 47-158
- Wang, J.Q., Lui, P.H., and Fan, L. 1997. Influence of salinity on food consumption, growth and energy conversion efficiency of common carp (*Cyprinus carpio*) fingerling. *Aquac.* 148: 115-12
- Webster, C.D., Lim, C.E., 2002. Nutrient Requirements and Feeding of Finfish for Aquaculture. CABI, 418p.
- Yousefian M., 2004. Comparison of morphometric and electrophoretic characteristics of common carp (*Cyprinus carpio* L.) in water resources of northern Iran. Iranian Fisheries Research Institute.